

На 1846 (Декемвр. 11). Тѣ писали :

“Патріархія-та издаде книжка за училища-та, която трѣбува да я има и у Васѣ. По нея тія училища подпадватъ въ власть владыческа, и владыка-та може да вади и да туря учители и попечители по воля-та си, то е, съ едно слово който учитель даде по-много, него ще направи учитель, и който попечитель не е негова страна ще го изфжря и доходы-тѣ ще варвятъ по негова воля. Това нѣщо нѣма го нійде въ свѣтъ-атъ, да има духовно-то сословіе власть надъ свѣтско-то ученіе. Владыка-та може да дири какво учи учитель-атъ, и ако учи расколы и ереси да го убади на попечители-тѣ и Правителство-то, но никакво право нѣма да заржча какво да учи учитель-атъ и надзиратели-тѣ. Владыка-та има парво мѣсто кога удостои школа-та съ присутствіе-то си и свети вода, но кога дойде за совѣтъ какъ попечители и учители, тамъ той нѣма гласъ. Попечители-тѣ може да промѣняватъ община-та, пакъ учители-тѣ ги промѣняватъ попечители-тѣ, които ги наематъ и проч. и проч. »

Ето пакъ още на 1840 какво сѣ писали до Габровскѣ-тѣ общинѣ за избирание-то и наставяване-то на тѣзи момчета които имахъ да ся проваждатъ въ Одесѣ да ся учатъ.

“Тѣзи момчета трѣба да сѣ Българчета . . . . . Но защото са старемъ за тѣхъ, и за обща полза нито родство, нито дружба, нито селенецъ (отъ наше село) не трѣба да ви тегли, но ще ся зематъ, които сѣ по достойны и учены, нека да сѣ отъ дѣ да сѣ, и за будущи-тѣ години нека са изучатъ наши-тѣ Габровцы да земамы тѣхъ . . . . . »

Тѣзи писма показуватъ най-явственно че главны-тѣ директоры и попечители на Габровско-то училище не сѣ мыслили като Габровцы само за Габрово и само за училищны-тѣ работы.

Сега нека ся върнимъ пакъ на училище-то.

Учитель Неофитъ остави Габрово на 6 май 1837, послѣ него-то напушаніе, тѣзи отъ ученицы-тѣ които врѣменно го замѣнявахъ сѣ: — Захарія Петровичъ (отъ 6 Май 1837 до начало-то на 1839); — Калистъ Луковъ (отъ 1 Ян. 1839 до 14 Дек. 1841), той отдѣли особенъ класъ на който да прѣдава Славенскый и Гръцкый языкъ, а за взаимно-то училище ся на-